సేవింగ్సు ఎకౌంటు

‘మన జీతాలు యిప్పుడిప్పుడే వచ్చేటట్లు లేదు.’ అన్నాడు భాస్కరం, తోటి గుమాస్తా శంకరంతో!

‘అవును.. డిస్‌పాచింగు క్లర్కు సెలవు పెట్టాట్ట; సంతకాలు యెప్పుడో అయిపోయాయి; వాడి పని చూసేందు కెవరూ లేరుట.’ అన్నాడు శంకరం.

‘డిస్‌పాచింగుక్లర్కు కోసమని, నెలమీద పదిరోజు లయినా మనం అగచాట్లు పడవలసిందే నన్నమాట. ఏం బాగుందోయ్!’ అన్నాడు భాస్కరం!

“ఏం చేస్తాం... ఎదురుచూడ్డంకంటే’ - అన్నాడు శంకరం!

‘అంతేలే!’ - భాస్కరం అని, ఒక నిముషం ఆగి; ‘డబ్బు చాలా యిబ్బందిగా వుందోయ్!’ - అన్నాడు!

‘అవునోయ్! నాకూ చాలా అవసరంగా వుంది!’

‘నీకూ అవసరంగావుందా!’ - ఆశ్చర్యంగా ప్రశ్నించాడు భాస్కరం...

“నేనుమాత్రం మనిషిని కానేమిటి... మీ అందరి అవసరాలంటివే నాకూ వుంటాయిగా” - అని నవ్వాడు శంకరం.

‘అది కాదోయ్,’ - ఏమో చెప్పబోయాడు భాస్కరం!

‘ఏమిటి కాదు.. నీకు మల్లేనే - అయిదు రోజులబట్టీ నేనూ జీతంకోసం యెదురు చూస్తున్నాను; వైదీకివి కాబట్టి నువ్వు తేలిపోయావు, నేను నియోగిని కాబట్టి తేలకుండా దాచకలిగాను’ - అన్నాడు శంకరం నవ్వుతూ!

‘ఈమాత్రందానికి వైదీకీ, నియోగీ యెందుకోయ్’ - అన్నాడు భాస్కరం!

శంకరం తిరిగి నవ్వాడు; భాస్కరం ఒక నిముషం ఆగి అన్నాడు; ‘నీకూ డబ్బు యిబ్బందిగా వున్నదన్నమాట’ అని.

‘అంటే?’ - యెగాదిగా భాస్కరం వంక చూశాడు శంకరం.

‘నీకు సేవింగ్సు ఎకౌంటు వుంది కాదోయ్’

‘ఉంటే?’—

‘అవసరం అయితే తీసుకుంటూండవచ్చుగా!’ తన వుద్దేశాన్ని వ్యక్తపర్చటంకోసం, ఆలోచించి అన్నాడు భాస్కరం!

‘తీసుకోటమా!’ - ఆశ్చర్యం వెలిబుచ్చుతూ అన్నాడు శంకరం.

‘ఊఁ..’

‘మనం సేవింగ్సులో వేయటమే గాని, తీయటం అనేది లేదు, జీతం రావటంతోటే పదో, అయిదో దాంట్లో పడేస్తున్నాను’-

‘పడేస్తున్నవాడివ్ తీస్తేనేం? - అమాయకంగా ప్రశ్నించాడు భాస్కరం!

‘తీసుకుంటే మరి ఎకౌంటు వుంచటమే జరగదు’

‘అంటే.’

‘వేస్తే వేయటమే; తీస్తే తీయటమే... అని నవ్వాడు శంకరం!

‘నీమాటలు నాకు బోధపడటంలేదు’—

ఓగేటి శివరామకృష్ణ

‘అదీ తెలుసుకోనే, నే మాట్లాడుతున్నాను. సేవింగ్సులోంచి డబ్బుతీయటం ప్రారంభించితే, మరి వున్నదంతా పూర్తిగా తీసివేయటం జరుగుతుంది కాని మరి వేయటం జరగదు, అందువల్ల వేస్తే వేయటమే గాని, తీయటంమాత్రం నే జరపటం లేదు’ - అన్నాడు శంకరం!

‘నీమాటలు బహువిచిత్రంగావున్నాయ్!’- అన్నాడు భాస్కరం!

‘ఆశ్చర్యపడ నవసరంలేదు, అది అనుభవంమీదగాని తెలియదు’ - అన్నాడు. అనుభవజ్ఞునిలాగ పోజు పెట్టి శంకరం.

భాస్కరం ఉస్సురనుకొన్నాడు, తాను వక నిర్ణయం చేసుకొని, శంకరంతో సంభాషణ నుపక్రమించాడు, శంకరం ఆ నిర్ణయానికి కట్టుపడాల్సిన అవసరమే లేకపోయింది

కొంచెంసేపు యోచించి. భాస్కరం ఒక చిరునవ్వు నవ్వి అన్నాడు ‘ఇంతకీ నువ్వు సేవింగ్సులోంచి డబ్బు తీయనంటావ్ -’

‘ఊఁ..’

‘ఇంతవరకూ యెప్పుడూ తీయలేదా?’

‘లేదు!’

‘అదృష్టవంతుడవ్!’

‘అదృష్టాని కేముంది. దానికి పట్టుదలే ప్రధానం. పట్టు పెట్టుకుంటే సరి -’

‘సరే లేగాని. నాకోసం యిప్పుడు నువ్వు తియ్యాటం తప్పదు -’

భాస్కరం, శంకరంముఖంలోకి చూస్తూ అన్నాడు...

‘ఏమిటి!’ - ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ అన్నాడు శంకరం!

‘నాకు డబ్బు అవసరంగా వుంది. జీతంలో యిస్తాను ఒక పదిరూపాయలు సర్దుబాటు చేయాలి!’

‘నాదగ్గర లేదు’ - అన్నాడు ఇంతవరకు జరిగిన సంభాషణ అంతా మరచినవాడిలాగా శంకరం!

‘నీదగ్గర లేదన్న సంగతి నాకూ తెలుసు;’

‘మరి’ -

‘నీ ఎకౌంటులోంచి తీసి యివ్వమంటున్నాను’ -

‘అమ్మబాబో’

‘ఏం’ -

‘ఎకౌంటులోంచితీస్తే తీయటమే అవుతుందిగాని వేయటం జరగదని నీతో చెప్పలేదూ!’

‘చెప్పావనుకో -’

‘మరి యేలా తీస్తాననుకున్నావ్!’

‘నీకోసం తీయటం లేదుగా నాకోసం తీస్తున్నావ్’ -

‘ఎవరికోసమయినా సరే.. దాంట్లోంచి డబ్బు తీయదల్చ లేదు’

‘ఏం’ -

‘తీస్తే.. తీయటమే .. తిరిగివేయటం జరగదు!’

‘ఓరి పిచ్చాడా! నాకిచ్చే పదిరూపాయలూ, జీతాలు అందటంతోటే యిచ్చేస్తానంటున్నానుగా!’

‘ఏమయినాసరే. తీయను’ -

‘పోనీ నువ్వు తీసుకోటం వానేయి! నాకు యిచ్చిన పది - జీతం రావటంతోటే వెంటనే కట్టేద్దువుగాని’ -

‘ఉహూ’

‘పెద్ద నియోగినంటావ్ ... నీకు తెలివితేటలు యెక్కడయేడిశాయ్. పోనీ దానిమీద వడ్డీ కావలసివస్తే చెప్తా యిస్తాను’ అన్నాడు భాస్కరం నవ్వి!

'హడ్డీకాదు గిడ్డీకాదు; నాదగ్గరవుంటే, నీకు తప్పక సర్దియుండేవాడ్ని!'

'బ్యాంకులో పడివుండగా లేవంటా వేమిటోయ్!'

'అది మనసొమ్ము కాదనుకోవాలి! మన సొమ్మని అనుకుంటే నిర్వాకం చేసినట్లే' -

'సరేగాని... నాకు చాలా అవసరం... తప్పదు' - అన్నాడు భాస్కరం!

'ఏం చేయమంటావ్'— తీవ్రంగా చూశాడు శంకరం!

'నాకు పది రూపాయలూ తీసిపెట్టు!'

'నావల్ల కాదు!'

'నే డబ్బుకోసం చాలా బాధపడుతున్నా!'

'నేనూ పడుతున్నా'—అన్నాడు శంకరం!

'అందుకనే తీయమంటున్నా; జీతం చేతిలో పడటంతోటే, నీ కిచ్చివేస్తా!' - అన్నాడు భాస్కరం!

'అదే వల్ల కాదంటున్నా' అన్నాడు దృఢ నిశ్చయంతో శంకరం!

'అవసరానికి వుపయోగించుకోని... మరి ఆ వెధవ డబ్బు యెందుకూ?'—అన్నాడు కోపంతో భాస్కరం!

'అవసరానికి వుపయోగించుకోటానికి కాదు...అంతే...' అన్నాడు శంకరం!

భాస్కరానికి బాగా కోపం వచ్చేసింది. తీవ్ర స్వరంలో అన్నాడు అతను: 'ఏం శంకరం! ఇస్తావా? ఇయ్యవా?

'నాదగ్గర లేదు; సేవింగ్సులోంచి, తీసి యివ్వ వీలుపడదు.'

'అంతేనా?'

'అంతే!'

'నీ ముష్టి డబ్బు యెవడి క్కావాలి?' - అని భాస్కరం - తనచోటులోకి పోయి కూర్చుని, తీవ్రంగా ఒకమారు శంకరం వయిపు చూచి, పని చూసుకోసాగాడు!

'అంత వుక్రోషం పనికిరాదు!'— అన్నాడు తనచోటులో కూర్చుని శంకరం!

'ఏడిశావులేవోయ్!'—అన్నాడు భాస్కరం!

'అంతా అనుభవం వుంటే తెలుస్తుంది - పైపై మాటలతో ప్రయోజనం లేదు' - అన్నాడు శంకరం!

'చాల్లే. కట్టిపెట్టు' - అన్నాడు, పని చేసుకుంటూ భాస్కరం. శంకరం దేన్ని గురించో ఆలోచించసాగాడు...

అది ఆ దినం మధ్యాహ్నం ఆఫీసులో జరిగిన రభస.

* * *

మర్నాడే జీతాలు అందాయి: అందువల్ల శంకరం, భాస్కరంల సమస్యలు వెంటనే పరిష్కారమయిపోయాయి...... శంకరం యథాప్రకారం సేవింగ్సులో పది రూపాయలు పడేయటం, భాస్కరం స్వయంగా చూశాడు.

శంకరం సేవింగ్సు ఎకౌంటులోంచి, తీయటానికి వీల్లే దన్నప్పటినుంచీ, భాస్కరం దాన్ని గురించే ఆలోచించసాగాడు; తాను క్రితం దినం - ఒక్క పది రూపాయలు లేక ఎంత యిబ్బంది పడ్డాడు! ప్రతీ నెలలోనూ, చివరి రోజుల్లో డబ్బుకు దేవుళ్ళాడటం, వాళ్ళనూ వీళ్ళనూ అడగటం తప్పటం లేదు; అందువల్ల, అయిన ఖర్చులలో దీన్నికూడా ఒకటిగా జమ చేసి ఓ పది రూపాయలు సేవింగ్సు ఎకౌంట్‌లో పడేస్తూంటే... క్రిందటి దినం వచ్చిన అవసరంలాంటి సమయాల్లో కలిసివస్తూంటాయి; అవసరమయితే—దాన్ని తీసుకుంటూండవచ్చు; లేకుంటే ఆ డబ్బు నిలవవుంటుంటుంది. ఇంచుమించుగా పది రోజుల

★ సేవింగ్సు ఎకౌంటు ★

కొకమారు తనభార్య లక్ష్మి వేధించుతూనే వుంటుంది......డబ్బు నిలవవేసి, తనకేమయినా, వస్తువు చేయించి పెట్టమని;— ఆమె సంభాషణ అంతటితో ముగియదు: "ఏదో ఆదాయం వస్తున్నదని, ఒళ్ళు పై తెలియకుండా ఆదాయానికి మించిన ఖర్చు చేసుకుంటూంటే యేలాగ? వచ్చే ఆదాయంలో నెలకో పది రూపాయలయినా నిలవ వేసుకోగలిగితే—అదే కొంత కాలానికి కొన్ని వందలవుతుంది...దానితో నగా నట్రా గాని, మరేమయినా చేయచ్చు..." అని అంటూంటుంది. భాస్కరం భార్య అనే మాటలను గురించి, యిదివరకెప్పుడూ అంత తీవ్రంగా యోచించింది లేదు. కాని క్రితం దినం శంకరం అన్న మాటలు అతడికి గుణపాఠం నేర్పాయి...దూరదృష్టితో ఆలోచించి, అయిన ఖర్చులలో యిదొకటిగా తలబోసి సేవింగ్సు ఎకౌంటు యేర్పాటు చేయ నిర్ణయించుకొన్నాడతను.

* * *

భాస్కరం పది రూపాయలు సేవింగ్సులో పడేశాడు...పడేసిన వారం రోజులకు, పోస్టుమ్యాను, ఆఫీసుకొచ్చి, అతడికి ప్యాసు బుక్కు యిచ్చాడు...

శంకరం యిది చూచి తెల్లముఖం వేశాడు;

'నేనూ సేవింగ్సు ఎకౌంటు ఓపెన్ చేశాను!' – అన్నాడు తోటి గుమాస్తాల వయిపు చూస్తూ భాస్కరం!

'బాగుంది!' – అని అభినందించారు ఒకరిద్దరు గుమాస్తాలు...

'కొన్ని ముఖాలున్నాయి చూశారూ! దగ్గర డబ్బున్నప్పటికీ, డబ్బు లేనట్లుగా యేడుస్తారు; వాళ్ళు కడుపునిండా తినరు; ఒకళ్లకు పెట్టలేరు!' -అన్నాడు భాస్కరం!

'లోకంలో నూటికి డెబ్భై అయిదు వంతులు అట్టివాళ్లే!' అన్నాడొక గుమాస్తా!

శంకరం ముఖం చిటచిట లాడించాడు:

'దగ్గర డబ్బున్నా లేనట్లుగా యేడుస్తారు; సేవింగ్సులో డబ్బు మూలుగుతూంటుంది; ఆడబ్బుతీసి ఖర్చుపెట్టడానికి ఈదరిద్రులకు మనస్సొప్పదు; ప్రాణానికీ డబ్బుకూ లంకెవాళ్లకి...అవసర సమయం, వుపయోగించుకోనెందుకు గదా, దాచుకోనేది... కాని...యీ డబ్బుకూ, ప్రాణానికీ లంకెగా, గల మనుష్యులు – ఎన్ని అవసరాలు వచ్చినా ఆ డబ్బుసంగతి యెత్తరు... చచ్చిపోనయినా చచ్చిపోతారు గాని... వాళ్లు తీసి ఉపయోగించుకోరు; పోనీ అవసర సమయంలో యితరులకయినా సహాయం చేయరు!' – భాస్కరం యీ విధంగా వుద్రేకంతో యేమేమో అనేశాడు.

'అందరూ నీలాంటివాళ్లు వుంటారటోయ్!' – అన్నాడొక గుమాస్తా!

శంకరం యింక వూరుకోలేకపోయాడు:

'విధవ కబుర్లు అనేకం చెప్పవచ్చు; దేనికయినా అనుభవం వుండాలి!'-అన్నాడు!

'అంటే' – మరో గుమాస్తా, శంకరాన్ని ప్రశ్నించాడు!

'నేను సేవింగ్సులోంచి డబ్బుతీసి యివ్వలేదనేగా, అలా, భాస్కరం యేడ్చేది... తానూ ఒక ఎకౌంటు యేర్పాటు చేశాడు గనుక ముందుముందు, తెలుస్తుంది' – అన్నాడు శంకరం!

'చూదాం!' – అన్నాడు భాస్కరం!

'ఈ కంటికీ రెప్పలు దూరంకావుగా!' అన్నాడు శంకరం!...

భాస్కరం మాత్రం శంకరంవయిపు చూశాడు...

ఇంతట్లో ఆఫీసరు రావటంవల్ల సంభాషణ ఆగిపోయింది.

* * *

కొన్ని నెలలు గడిచాయి...జీతాలు సక్రమంగా వస్తూనే వున్నాయి; శంకరం, శంకరంతోబాటు భాస్కరం పట్టుదలగా ప్రతీ నెలా సేవింగ్సులోపడేసి రూపాయలు నిలవ వేస్తూనే వున్నారు. అయితే యిక్కడ ఒక చిన్నవిషయం...శంకరం బహు జాగ్రత్త మనిషి అవటంవల్ల, వచ్చే జీతాన్ని పొదుపుగా వాడుకుంటూ, పది రూపాయలు నిలవ వేసుకో కలుగుతున్నాడు. కాని భాస్కరంపరిస్థితి అలా లేదు; చూడటానికి పదిరూపాయల నిలవ కనపడుతున్నా యిరవై రూపాయల అప్పు, అతడ్ని ప్రతీనెలా వెంటాడుతూనే వుంది...

భాస్కరం ప్రతీనెలా కలసి వస్తున్న అప్పునుగురించి హెచ్చుగా తర్కించలేదు. అతడు పడేసంతృప్తి ఒక్కటి – ప్రతీనెలా పదిరూపాయలు నిలవ వేయటం గురించి; తానూ శంకరం విధంగా ఎకౌంటు నడుపుతున్నందుకు, అతడు పొందిన ఆనందం యింతా అంతా గాదు; కొత్తగా అతడిలో గర్వంకూడా మొలకెత్తింది; ఈవిధంగా రోజులు గడిచాయి.

ఇప్పుడు సేవింగ్సులో భాస్కరం – వందరూపాయలు నిలవ వేశాడు; అయితే అతడివ్వవలసిన బాకీలు సుమారు రెండు వందలయేభై వున్నాయనుకోండి; వాటి సంగతి అతడు ఆలోచించటంలేదు; ఆలోచించేది వంద రూపాయల నిలవగురించే ..

* * *

ఆ నెలజీతాలు రావని ఆఫీసులో తెలిసింది ... గవర్నమెంటు తిరిగి గ్రాంటు మంజూరు చేసేదాకా డబ్బురాదట ... అది మరి, యిరవై, యిరవై అయిదురోజులు పడుతుంది. గుమాస్తాలంతా తెల్లముఖాలు వేశారు.

మేకపోతుగాంభీర్యం తొణికిసలాడించాడు భాస్కరంమాత్రం...

శంకరంముఖంలో చిరునవ్వు చిందులాడింది...

మిగిలిన గుమాస్తాలు వీళ్ళిద్దరినీ ఆశ్రయించి, పదో పరకో అప్పు పుచ్చుకోందామనుకొన్నారు. ఇదివరలో భాస్కరం

హక్స్లీ మింటోజెనో

కీళ్లనొప్పులు, నడుముపట్లు, తుంటినొప్పులు, వాతనొప్పులు, నరములనొప్పులు & వ్యాధులు, రొమ్ము పడిశము వలన కలుగు తీవ్ర బాధలను వెంటనే పోగొట్టును.

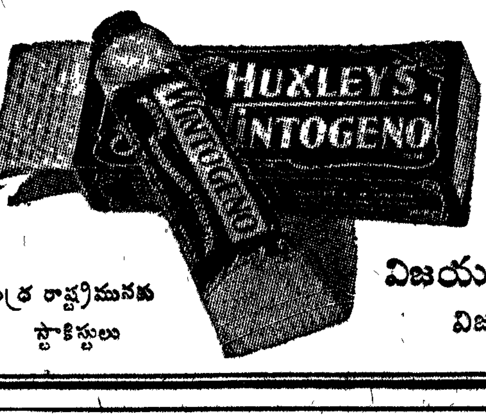

కెమిస్టు లందరివద్దను, స్టోర్సులలోను, లభించును.

ఆంధ్ర రాష్ట్రమునకు స్టాకిస్టులు

విజయ మెడికల్ సిండికేట్
విజయనగరం సిటీ

అన్నమాటల పురస్కరించుని, తప్పక, యిస్తాడనేవుద్దేశంతో అతడ్నే వాళ్లడిగారు.

భాస్కరం తికమకపడుతూ 'యేమిటీ' - అన్నాడు!

'అప్పుపెట్టవయ్యా! ఇద్దరకూ ... చెరి పాతికా ... రేపు జీతాలు వచ్చినతర్వాత తీసుకుందువుగాని' - అన్నాడొకగుమాస్తా!

తనసీటులో కూర్చుని, పని చేసుకుంటున్న శంకరం, పని, ఆపి...భాస్కరం వేపు తల యెత్తి చూడసాగాడు!

'అంటే!'

'అప్పు' - వాళ్లజవాబది!

ఇప్పుడే మలేరియాను ధ్వంసము చేయుడు

నిశ్చయముగా-నిరపాయముగా-చవకగా

'పాలుడ్రిన్'

మలేరియాను తరిమివేయును

మలేరియాయొక్క ఈ లక్షణములు గమనించండి:

మొదట చలిచే వణికించును,
జ్వరము తగిలి చెమటలు పోయును.
దేహమంతటా నొప్పులుగా యుండును.
ఈ లక్షణములున్నచో వెంటనే
వైద్యునివద్దకు వెళ్లండి.

మలేరియా మరణాంతకమైనది

ఎల్లప్పుడు భోజనానంతరము గ్లాసు నీళ్లతో 'పాలుడ్రిన్' సేవించవలయును.

వయస్కులకు, 12 యేండ్లకు మించిన వారికి, ఒక మాత్ర
6 నుండి 12 యేండ్లలోగల పిల్లలకు, అర్ధమాత్ర
6 యేండ్లు మించని పిల్లలకు, పావుమాత్ర

ప్రతి దినం జ్వరం తగ్గువరకు.

ICI

ICP 179

సేవింగ్స్ ఎకౌంట్లు

'నాదగ్గ రెక్కు డుంది!' - పూర్వం శంకరం తనతో అన్నట్లుగానే, భాస్కరం యిప్పుడు వాళ్లతో అన్నాడు...

ఇద్దరు గుమాస్తాలు ఆశ్చర్యపోయారు; శంకరం అదోవిధంగా భాస్కరంవయిపు చూశాడు;

'సేవింగ్సులో వున్నది కాదుటయ్యా!'

'ఊ...' - అన్నాడు తెల్లబోతూ భాస్కరం!

'అందులోంచితీసిఇయ్యి...జీతం వచ్చిన తర్వాత, యిస్తాం...తిరిగి పడేద్దువుగాని!'

'అమ్మ బాబోయ్! అందులోంచి డబ్బు తీయటమే' - గతంలో అన్న మాటలు మరచి అన్నాడు భాస్కరం!

'ఏం?'

'అందులోంచిడబ్బుతీస్తే...తిరిగి వేయటం జరగదు. నేనూ మీతో పాటు కష్టపడుతున్నా; కాని, నాకు దాంట్లోంచి డబ్బు తీయ బుద్ధిపుట్టటం లేదు' - అన్నాడు భాస్కరం!

'అప్పుడేవో...గొప్పగాకబుర్లుచెప్పావే!'

'ఆ...అప్పుడేదో అన్నానంతే!'

'ఎంతివాడివోయ్ భాస్కరం!'

'ఎవరయినా ... అంతే ... పై కబుర్లు చాలా చెబుతారు! తనదగ్గరకు వచ్చేటప్పటికిమాత్రం తోకముడుస్తారు!' - అన్నాడు రెండో గుమాస్తా!

శంకరం - భాస్కరం వయిపు చూస్తూ నవ్వాడు:

'అంతేనా!' అన్నాడు మొదటిగుమాస్తా!

'అంతే'—అన్నాడు భాస్కరం.

'బలే మగాడివి. ఈలా సమయానుకూలంగా మాటాడే మనిషి వనుకోలేదు' అని, గుమాస్తాలిద్దరూ శంకరం దగ్గరకు వెళ్లారు.

శంకరంతో కలసి ముగ్గురూ ఒక్కపెట్టున నవ్వారు.

'ఏదో యింతకాలం భాస్కరాన్ని సైడు చేశాం; కాని అత డింత కుళ్ళుబుద్ధి కలవా డనుకోలేదు'—అన్నారా యిద్దరు గుమాస్తాలు.

శంకరం తిరిగి నవ్వి వూరుకొన్నాడు.

'నువ్వయినా యీసమయంలో సహాయ పడాలి!'

'నేనా!'

'ఊ'

'నాదగ్గర యేం లేదు; ఎకౌంటునుంచి తీయటం అసాధ్యం!'

'జీతం వచ్చిన తర్వాత తిరిగి అందులో పడేద్దువు గాని లేవయ్యా!'

'ఏమయినా సరే... నే తీసియివ్వను. నే యెప్పుడూ ఒకమాటమీద నిలబడి వుండే వాడ్ని!'—అన్నాడు శంకరం!

'నీకూ డబ్బుకూ లంకె; అంత డబ్బుకూ, ప్రాణానికీ లంకె అయితే యెల్లాగ? అవసరమయినప్పు డుపయోగించుకుందుకు గదా డబ్బు నిలవ వేసుకోటం' అన్నారిద్దరు గుమాస్తాలూ.

'డబ్బు! సేవింగ్సులో దాచుకొనే ఆ డబ్బు విలువ మీకేం తెలుస్తుంది.....' అన్నాడు భాస్కరం!

'ఆ...అంతే!'—అన్నాడు శంకరం!

గుమాస్తాలిద్దరూ నిర్ఘాంతపోయారు.

ఒకప్పు డొకళ్లనొకళ్లు దూషించుకొన్న శంకరం, భాస్కరం తిరిగి మాటాడుకోడం ప్రారంభించారు. శంకరం అభిప్రాయాలు, పూర్తిగా భాస్కరంలో కలసిపోయాయి.

కొన్ని రోజులు గడిచాయి; డబ్బు దాచుకొన్న శంకరం, భాస్కరంలు తమతోబాటు బాధపడటం—తోటివాళ్లకు ఆశ్చర్యకరంగానూ, బాధాకరంగానూ వుంది. అయితే వాళ్లేం చేస్తారు...

* * *

హఠాత్తుగా శంకరం భార్యకు జబ్బు చేసింది...

చేత డబ్బు, వెనక దిక్కులేని శంకరం, ఆమెను హాస్పటల్లో చేర్పించాడు; చేర్పించినప్పటినుంచి, వైద్యానికి డబ్బు అవసరమైంది...సేవింగ్సులో వుంచిన డబ్బు శంకరానికి తీయటం తప్పనిసరియైంది.

ఆ డబ్బు ఖర్చుతో—భార్య ఆరోగ్యం తిన్నబడింది...ఖర్చయిన డబ్బుకు శంకరం దిగులొందినా, భార్య బ్రతికినందు కెంతో సంతోషించాడు; బ్రతికివుంటే బలుసాకు కూర తినవచ్చుననే తలంపుకొచ్చా డతను.

భార్యను, హాస్పటలునుంచి విడుదల చేస్తూ డబ్బైరూపాయల బిల్లు, శంకరం చేతిలో పెట్టాడు డాక్టరు.

మరి పది, పదిహేను రోజుల్లో యివ్వగలనన్నాడు శంకరం!

'వైద్యం చేయించుకోటానికి డబ్బు

రిజిస్టరు నెం. 1905 Dusehra Special Bumper తంతి: "Republic"

గొప్ప బహుమతులు

మీరు ఒక బహుమతి తప్పక గెలువండి!

అన్నియు గ్యారంటీ బహుమతులు :-

ప్రతి ఆల్ కరెక్టుకు	రు. 4000/-
ప్రతి మొదటి రెండు వరుసలు కరెక్టుకు	,, 1000/-
ప్రతి మొదటి ఒక వరుస కరెక్టుకు	,, 100/-
ప్రతి మొదటి రెండు నెంబర్లు కరెక్టుకు	,, 20/-

1 నుండి 16 వరకు గల అంకెలను యీగళ్ళలో నిలువుగా, అడ్డముగా, అయిమూలగా యెటు కూడినా 34 వచ్చునట్లు వేయాలి. ఒక అంకె ఒకేమారు వాడాలి.

ఆఖరు పోస్టింగ్ తేది 22-10-53 ఫలితములు : 31-10-53

ఒక ఎంట్రీకి ప్రవేశరుసుము : రు. 1/- 4 ఎంట్రీలకు రు. 3/-

16 ఎంట్రీల పెట్టుకు రు. 10.

గత పోటీ ఫలితం

20	10	7	13
5	15	18	12
17	11	6	16
8	14	19	9

మొత్తము 50

రూల్సు : పై రేటుప్రకారం ఫీజు పంపుచూ, తెల్ల కాగితముపై యెన్ని యెంట్రీలైనా పంపవచ్చును. ఎంట్రీల వెంట మనియార్డరు రశీదుగాని, పోస్టల్ ఆర్డరుగాని, బ్యాంకి డ్రాఫ్టుగాని, జతపర్చవలెను. "మీరట్" లోని ఒక గొప్పబ్యాంకిలో డిపాజిటు చేయబడిన సీల్డు సొల్యూషనుతో సరిపోలిననే, సొల్యూషనుగాని లేక వరుసలుగాని క్రమముగా ఉన్నదని తెలిసికొనవలెను. సొల్యూషనులో ఇంగ్లీషు అంకెలే వాడండి. ఉత్తరాలు ఇంగ్లీషులోనే వ్రాయాలి. ఫలితములు త్వరగా తెలుసుకొనవలెనన్న, స్వంత అడ్రసుగల స్టాంపు కవరు ఎంట్రీలతో కూడా పంపండి. మేనేజరు తీర్మానము ఆఖరు, చట్టబద్ధమైనది. మీ ఎంట్రీలు ఫీజుతో పంపవలసిన అడ్రసు.

LIBERTY CONCERNS Regd., (A M), P. B. 86, Sadar, MEERUT (U P)

దొరికినప్పుడు, నా కివ్వటానికి మీకు దొర కదూ?'—అని నిష్ఠూరంగా పలికాడు డాక్టరు!

శంకరంకు తల కొట్టేసినట్లయింది...

ఏవిధంగా నయినాసరే డబ్బు ప్రయత్నించి, తెచ్చియిద్దామనుకొన్నాడతను.

అనేక విధాలుగా ప్రయత్నించాడు శంకరం...

అతడి ప్రయత్నాలన్నీ వృధా అయ్యాయి...

చిట్టచివరకు—తోటి గుమాస్తా స్నేహితుల్ని సహితం, తనకు డబ్భై రూపాయలు చూసిపెట్టమని, జీతం వచ్చినతర్వాత సర్దుబాటు చేస్తాననీ చెప్పాడు...

వాళ్లు సహితం 'మాకెక్కడ దొరకుతుంది!' - అని వూరుకొన్నారు...చిట్టచివరకు ఆలోచించిన మీదట—శంకరంకు భాస్కరం గుర్తొచ్చాడు.

అతడు మరి చేసేదిలేక నేరుగా భాస్కరం దగ్గరకు వెళ్లాడు. దిగాలుగా, యింట్లో కూర్చునివున్నాడు భాస్కరం.

'భాస్కరం! ఇప్పుడు నువ్వే నాకు దిక్కు!' - అని కాళ్ళమీద పడ్డాడు శంకరం!

'ఏమిటిది ?' - ఆశ్చర్యపోతూ ప్రశ్నించాడు భాస్కరం.

'నా గౌరవం కాపాడుకోవటానికి... నువ్వే నాకాధారం!'

'అంటే'—

'ఒకప్పుడు...నువ్వు సేవింగ్సులోంచి డబ్బుతీసియివ్వమని అడిగావ్ ... జ్ఞాపకం వుందా! నేను లేదన్నాను..నీ అవసరాన్ని గుర్తించలేక; అనుభవంవల్ల నాకు తెలుస్తోంది...నన్ను క్షమించి - నాకిప్పుడు నువ్వు సహాయపడాలి!'-అన్నాడు శంకరం.

'నీమాటలు నాకర్థమవటం లేదు!' - అన్నాడు భాస్కరం.

'నే నిలవవేసిన మొత్తం ఖర్చయిపోయింది. నా భార్య బ్రతికి బయటపడింది. డాక్టరు తన డబ్బు వెంటనే యివ్వాలన్నాడు—నాకు దారియేం తోచడంలేదు' - అని అన్నాడు శంకరం!

'అలాగా!' - అన్నాడు భాస్కరం.

'ఇప్పుడొక డబ్భైరూపాయలు తీసి నాకియ్యి; నాకు జీతం అందటంతోనే ఇచ్చేస్తాను!' అన్నాడు శంకరం.

'నాదగ్గర డబ్బు యెక్కడ వుంది?'—దీనంగా ముఖంపెట్టి అన్నాడు భాస్కరం.

'సేవింగ్సులో నీపేర డబ్బునిలవలేదూ?'

'లేదు'—అన్నాడు దిగాలుగా భాస్కరం!

'ఏమయిందీ?' ఆశ్చర్యంగా ప్రశ్నించాడు శంకరం.

'ఇంతక్రితమే షాహుకారు వెంకయ్య తీసుకుపోయాడు!'

'అదేమిటి!'

'ఏముందీ! గత ఆరు మాసాలనుంచీ అతని కొట్లో, జమకట్టడం మానేశాను; మళ్ళా నెలలో యిస్తానని జరుపుకొస్తున్నాను...తొంభై రూపాయలవరకూ బాకీ తేలింది. పది రోజులనుంచి వెంకయ్య తెగ తిరగసాగాడు. 'జీతం వచ్చేవరకూ ఆగవయ్యా' అన్నాను. 'ఉహూ'—ఈ దినం యివ్వకపోతే—దావా చేయటానికి కోర్టుకు వెడతానన్నాడు. చేసేదిలేక నిలవవేసిన డబ్బు యీ దినమే, యింతక్రితమే తెచ్చియిచ్చాను ... సేవింగ్సు బ్యాంకులో నా నిలవ మరేముంది?' - అన్నాడు కన్నీళ్లు పెట్టుకొని భాస్కరం!

'నీ బ్రతుకూ యీలాగయిందా!' - అని చతికిల బడిపోయాడు శంకరం.' ★